CURS 9
Portretul

Definiţie:

Un portret trebuie să surprindă, în primul rând, **personalitatea** şi **trăirile** celui fotografiat.

În unele situaţii, se urmăreşte surprinderea ambianţei ca element complementar al protretului.

Tipuri de portret

- De studio
- De presă

Tipuri de portret

- **Portretul de studio** – foloseşte luminile astfel încât să îl avantajeze pe subiect, uneori face retuşuri pentru a da corecta imperfecţiunile pielii, are o durată de viaţă mai lungă.
- **Portretul de presă** – de obicei este efemer, nu are intenţia de a idealiza subiectul şi urmăreşte să arate cititorului de ce persoana fotografiată este subiect de articol.

Portrete “tip buletin”

(engl. mug shot)

- Cuprind fie doar capul, fie capul şi umerii
- Sunt cele mai uşor de realizat
- De obicei, ocupă puţin spaţiu într-un ziar (echivalentul lăţimii unei coloane) şi trebuie să fie însoţite de date de identificare a persoanei (nume, vârstă etc.), dar pot deveni, în situaţii-limită, fotografii de prima pagină.
- În general, fotografii evită folosirea obiectivelor grandangulare pentru aceste portrete, deoarece distorsionează (cu excepţia situaţiilor în care doresc să exagereze anumite trăsături)

Portrete în ambianţă

- Un element important al portretului de presă poate fi **ambianţa** (decorul) în care este fotografiat subiectul
- Mediul în care este fotografiată o persoană poate să o caracterizeze, să ofere detalii despre stilul ei de viaţă şi să dea un plus de valoare informativă imaginii.
- Ocupă un spaţiu mai mare în economia paginii de ziar (ex. echivalentul a două sau chiar trei coloane)

- “imaginea persoanei este importantă, dar nu este suficientă. Trebuie să arătăm şi legătura subiectului cu lumea” (Arnold Newman)

Elemente ale unui portret

- Mimica, privirea, gestica (limbajul nonverbal)
- Mediul/ambianţa (fundalul)
- Lumina şi compoziţia

Faţa

- Dintre toate elementele unei foto, faţa are impactul cel mai puternic
- Cei mai mulţi dintre oameni pot să “citească” o parte din personalitate pornind de la faţă
- Portretul nu poate dezvălui întreaga personalitate, doar ceea ce persoana dezvăluie
- Fotografii aleg de obicei imagini cu subiecţi care râd, plâng, vorbesc sau fac o acţiune care coincide cu tema şi abordarea articolului

Ochii - *Unde ar trebui să privească subiectul?*

- Portretele realizate la începutul sec. 20 prezentau oameni care priveau insistent camera

- Portretele din anii 60-70 aveau subiecţi care priveau ca şi cum ar fi fost în acţiune, fără să observe prezenţa aparatului foto
- portretele mai recente revin la privirea directă a obiectivului, unii fotografi motivând că imaginea are impact mai mare dacă se stabileşte un “contact vizual” între subiect şi privitor

continuare

- Totuşi, alţi fotografi susţin că privirea directă înseamnă că subiectul era conştient de prezenţa camerei, deci nu poate fi vorba despre un instantaneu
- Concluzie: e vorba de o modă, care se schimbă

Mâinile

- Au o putere mare de semnificaţie şi pot ajuta la transmiterea ştirii în manieră nonverbală

Fundalul

- Alfred Eisenstaed – Revista *Life :* “cel mai important lucru când faci o foto cuiva nu este felul în care priveşti pesoana, ci felul în care priveşti fundalul”
- Motive: detaliile din fundal ajută la construirea evenimentului şi afectează “lizibilitatea” imaginii
- Subiectul trebuie fie în contrast cu fundalul şi să se detaşeze de acesta

- **Efecte :** de ex., un portret în faţa unui perete alb va da senzaţia că subiectul este lipit de zid, în vreme ce un portret pe un fundal negru crează impresia de spaţialitate.

Lumina şi **compoziţia**

- Umbrele sau razele puternice de lumină pot da atmosferă fotografiilor

- Efectul unei foto se poate modifica în funcţie de locul unde plasează fotograful subiectul, de gradul de apropiere a subiectului (plan apropiat sau plan larg)
- **Prim planurile** sunt cel mai adesea folosite, deoarece gradul mare de apropiere are un impact mai puternic asupra privitorului

Portrete de grup

- Grupurile mici suportă creativitatea fotografului
- Sugestii: pentru a evita monotonia, capetele trebuie să fie la niveluri diferite (unii stau în picioare, alţii şed, alţii stau ghemuiţi)